

محمد زعیمزاده
سردبیر

مواجهه سرقره‌های رهبر انقلاب با موضوع تشکیل کابینه دولت مسعود پیشکشان چند پیام ویژه داشت:

- اصل برگزاری انتخابات و تشکیل یک دولت جدید پس از حادثه سخت پرواز دبی هشت در کمال آرامش همراه با مواجهه اخلاقی همه‌گیرهای ذی‌نفع در فضای سیاسی کشور خودش موضوعیت دارد. این اتفاق از سوی نشان دهنده قوت ساختار نهادی کشور است و از سوی دیگر این فضا را باز تولید و باز تقویت می‌کند و این یعنی محکم بودن ساختارهای سیاسی و بنیان‌های تشکیلاتی حکمرانی یک ملت مهم‌ترین جمهوری اسلامی است که به شکل مداوم باید از آن صیانت شود.

- تشکیل فوری کابینه آن هم با حداکثر اعضا به دو دلیل مهم موضوعیت دارد. اولاً مسیر پیش رو و چالش‌های کشور اجازه اتلاف وقت بیش از این را نمی‌دهد و اطمینان بیش از پیش ما را مجبور می‌کند خسارت برای کشور می‌شد. ثانیاً همراهی حداکثری مجلس با دولت تازه نفس،

فرهنگتگان

شماره ۴۲۱۸
صفحه ۱۶
تومان ۱۰۰۰۰

چهارشنبه ۷ شهریور ۱۴۰۳
۲۳ صفر ۱۴۴۶
۲۸ آگوست ۲۰۲۴

آقای کشور دوست

رهبر انقلاب در دیدار با اعضای دولت جدید منطق و فرآیند حمایت از نهاد دولت را تشریح کردند

گزارشی که مدیران جدید وزارت رفاه باید بخوانند

۶ ضربه کاری به تأمین اجتماعی

درباره دوروف، ماسک، زاکربرگ و بقیه رفقا

جهان پلتفرمی علیه حکمرانی‌ها

گزارش «فرهنگتگان» از حضور برترین‌های کنکور ۱۴۰۳ در دانشگاه تهران

در دنیای ۱۴۰۳ ای‌ها ساعت چند است؟

خانواده دانشگاه آزاد از عملکرد تأمین اجتماعی ناراضی هستند

نه پول می‌دهند نه خدمات

موجب تقویت روح و فداکاری و همدلی در کشور شد. وفاق شرط لازم و البته نه کافی برای حل مشکلات کشور است.

۳- وفاق یک روش یا یک بستر است نه یک گفتمان. علاوه بر وفاق، باید ایده روشن برای حل مشکلات کشور داشت. وفاق معبر است نه مقصد. اشاره به پیوست عدالت داشتن برنامه‌ها یا حتی تأکید روی موضوعات مصادیقی چون جوانی جمعیت و... شاید ناظر به این مساله بود که در پس‌وفاق باید ایده‌های روشن مبتنی بر یک گفتمان دقیق برای حل موضوعات کشور داشت و کار دولت تاوا از اینجا شروع می‌شود.

۴- نسبت حاکمیت با همه دولت‌ها حمایتی است. اصولاً مشی ایشان با همه دولت‌ها از باب اینکه بار اصلی اجرا برعهده دارند، همراهی حداکثری است. این لطف در فرآیند تشکیل کابینه به شکل ویژه‌تری انجام می‌شود. دولت مسعود پیشکشان هم از این قاعده مستثنی نیست. تأیید و تأکید روی صلاحیت وزرای پیشنهادی در خصوص این دولت هم احتمالاً از سه قاعده پیروی کرده است. نخست اینکه وزرا به نسبت گفتمان دولت ارزیابی می‌شوند، طبعاً نوع مواجهه رهبری با وزرای پیشنهادی به گونه‌ای نیست که دولت سلب هویت شود. ثانیاً کارآمدی وزرا به عنوان شرط تحقق شعارهای دولت مدنظر است. ثالثاً اعتماد به رئیس‌جمهور و تأیید مراجع ذی‌ربط در مورد وزرایی که شناخت کمتری نسبت به آنها وجود دارد.

۵- رهبر انقلاب صریحاً اعلام کردند که تعدادی از وزرا را تأیید کرده‌اند، تعدادی را تأیید و بخش مهمی را هم نمی‌شناختند. در خصوص موضوع نسبت رهبری با کابینه جناب پیشکشان در هفته اخیر کشمکش‌هایی در گرفت که به نظر می‌رسد با موضوع دیرروز رهبری، سه جریان باید نسبت به دیدگاه‌هایشان در این خصوص تجدید نظر کنند.

دسته اول جریانی که به کنایه رئیس‌جمهور را رئیس‌الوزرا خوانده بود. این جریان طیف وسیعی را دربر می‌گرفت، از جریانی رادیکال در خارج از کشور تا طیفی که مشاوران دولت روحانی بودند و در موضوع کابینه رئیس‌جمهور را بلا موضوع تصویر کردند.

جریان دوم افرادی که در هزینه کردن از رهبر انقلاب از هیچ تلاشی فروگذار نکردند و چه در صحن مجلس و چه خارج از آن به این اقدام خسارت‌بار مبادرت ورزیدند. تلاش آنها خواسته یا ناخواسته این بود که فرآیند‌های رسمی و سازوکارهای طبیعی سیاست‌ورزی کشور را به بن بست بکشانند. آن هم با ایده داده‌ای نادرست که در این مسیر موفق نبودند. جریان سوم کسانی هستند که احتمالاً دوست نداشتند رهبر انقلاب از تشکیل کامل وزرهای نهاد دولت به عنوان اتفاق مطلوب یاد کنند. برای آنها در جریان رای اعتماد کابینه فقط یک مساله موضوعیت داشت؛ اینکه بدون توجه به مصالح ملی به عنوان دیگر گفتمانی دولت پیشکشان خود را مطرح کنند و برای این کار حاضر بودند هرکاری بکنند. یک روز برگ رای خود که به ۸-۹ نفر از اعضای کابینه رای نداده بودند را با افتخار منتشر کنند، روز دیگر افرادی از دفتر رهبر انقلاب که با وزرای پیشنهادی جلسه اتمام حجت داشتند را به منافق شبیه‌سازی کنند.